

Doleký občasník

dvouměsíčník pro obec Dolce

Č. 1 únor 2021

www.obec-dolce.cz

email: info@obec-dolce.cz

Slovo zastupitele

Milí čtenáři, uplynul téměř rok od mého prvního článku zastupitele. Tehdy byl pro nás Covid, který se v ČR objevil v březnu 2020, strašákem, od kterého nikdo netušil, co čekat. Kdo by si byl tenkrát pomyslel, že nás bude strašit a trápit tak dlouho. Život však není jen procházka růžovou zahradou a přináší i menší či větší nepříjemnosti, což nám dokládá historie. Někdy ty nepříjemnosti způsobí člověk, někdy je to příroda a někdy, kdo ví... Žijeme v době, kdy máme život v mnohém jednodušší, než měli naši předkové a záleží především na nás, jak se s těmito nepříjemnostmi popereme. Nebudu už více rozebírat Covid, slyšíme o něm dnes a denně sotva zapneme rádio či televizi, a bohužel ovlivňuje naše životy víc, než je nám milé. Chci Vás ale poprosit, buďte obezřetní a dávejte na sebe i své blízké pozor. Dnes už máme téměř všichni ve svém okolí někoho, kdo zemřel na Covid a víme, jak je nevyzpytatelný. Vypadá to, že to horší nás ještě čeká v podobě mutací viru. Ve spojení s přeplněnými nemocnicemi by to mohl být opravdu problém.

Ačkoli nemožnost čehokoli, způsobená nouzovým stavem, je už opravdu ubíjející, budme rádi, že bydlíme na vesnici. Můžeme si vyjít do přírody, kterou máme všude kolem, běžky jsme si letos mohli nasadit skoro u domu, mohli jsme si zabruslit na rybníku či bobovat na jakémkoli kopeci, aniž bychom museli jezdit na hory. Každé pro má ale svoje proti a naopak doplácíme na to, že jsme malá obec, při úpravě cest v zimním období. Jako takoví jsme téměř poslední v řadě při čekání na techniku zimní údržby, ať už od Správy a údržby silnic či domluveného p. Kohouta, který pracuje pro více obcí. Jsme si vědomi toho, že ne vždy jsou naše místní komunikace udržovány, jak by měly být, ale zabýváme se tím a věříme, že se v příštím roce polepšíme. Děkujeme našim jistotám, kterými jsou Standa Ziegler, Vladimír Machulda a Václav Duchek. Ti jsou v pohotovosti pořád a žádá sněhová kalamita je nezaskočí. V této souvislosti bychom chtěli poprosit všechny občany bydlící zejména u hlavní silnice, aby nenechávali stát svá vozidla na chodníku. Chodník slouží pro pěší, a pokud se bude muset

maminka s kočárkem či malým dítětem vyhýbat stojícímu vozidlu vstupem do silnice, vzniká nebezpečná situace. V zimních měsících je pak vozidlo překážkou při údržbě chodníků.

Trochu podobným tématem je kvalita některých místních komunikací, především cesta od p. Uhlíře k Jindřínu a souběžná cesta s Drahami. Jedná se o komunikace, které nemají pevný povrch a kde je bohužel každé mokré období znát. Navíc nám po těchto cestách jezdí těžká lesní technika, která je přímo devastuje. Na cestě na Štíhlov nám zase úřadují zemědělci. Vjíždějí na pole v místech, která k tomu nejsou určená a ničí cestu i příkop, který má sloužit k odvádění vody. Lesníkům, ani zemědělcům nemůžeme zakázat používat naše komunikace, ale jsme s nimi v jednání a budeme se snažit najít nějaký kompromis. Vzhledem k plánované výstavbě kanalizace nemá v současné době příliš smysl nějaká větší rekonstrukce. Mějte proto Vy, kterým tyto cesty ztrpčují život, pochopení. Víme o tom a pracujeme na zlepšení.

A co bude největší událostí nastávajícího období? Ano, kanalizace. Možná, že tomu někteří stále nevěříte, ale výstavba ČOV a kanalizace v naší obci se blíží do finální části. Po téměř pěti a půl letech od výběru projektanta máme vysoutěženého zhotovitele stavby, který už je celý netrpělivý a chtěl by začít stavět. Je to trochu paradox, že jsme v podstatě připraveni, ale to zásadní, čímž je přidělení dotace, stále ještě nemáme. Souvisí to s dodáním podkladů do druhého kola žádosti, na což máme ještě necelý měsíc. Bohužel schvalovací procesy některých institucí jsou tak dlouhé, že nebyť jich, už jsme mohli mít rozhodnuto. V brzké době nás čeká veřejné zasedání, kde musíme schválit poslední zásadní dokumenty, kterými jsou smlouva na technický dozor a úvěrová smlouva. A pak už musíme jen doložit audit hospodaření obce za rok 2020. 1. 3. jsme podali žádost o dotaci od Plzeňského kraje, kde bychom mohli získat až 5 mil. Kč. Je to dotace, se kterou jsme počítali v našich kalkulacích a pevně věříme, že nám vyjde, aby nám na úvěr zbyla co nejmenší částka. Bohužel i tak budeme potřebovat půjčit 16 - 21 mil. Kč (dle toho, zda získáme dotaci od PK),

což znamená velký zásah do našeho rozpočtu. Navíc s kanalizací souvisí i náklady na tzv. plán financování obnovy, který nám ukládá zákon, a který představuje cca 200 tis. ročně. Tuto částku musíme každý rok vyčlenit pro budoucí obnovu kanalizací (jak dešťové, tak splaškové). Ačkoli v současné době jsou velice příznivé úroky na poskytnutí úvěru, vzhledem k našemu ročnímu rozpočtu cca 4 mil. Kč jsme byli nuceni nastavit splatnost úvěru na poměrně dlouhou dobu 20-25 let, abychom, se úplně nevydali a mohli fungovat i v jiných oblastech. V souvislosti s kanalizací nás ještě čeká výběrové řízení na provozovatele, jelikož my jako obec nemáme živnostenské oprávnění k provozování. Výběr

(Pokračování na stránce 2)

Poděkování

Všem, kteří se 13. 2. 2021 podíleli na záchraně našeho syna Pavla, pod kterým se prolomil led na rybníku, srdečně a hlavně vděčně **DĚKUJEME!**

Petra a Zdeněk Nových

Omluva

Redakce občasníku se velice omlouvá slečně Kamile Malíkové za uvedení špatného příjmení v minulém čísle občasníku v článku Jak se z čertů stali andělé.

Naši jubilanti

V lednu oslavili:

Vladimír Major 60 let

Marie Balvínová 90 let

V únoru oslavili:

Josef Bultas 85 let

Adolf Mafka 70 let

Marie Kučerová 81 let

B L A H O P Ś E J E M E

(Pokračování ze stránky 1)

provozovatele podléhá koncesnímu řízení, do kterého však nemáme vstupní údaje, a proto budeme muset zasloužit dočasný provozovatele. Rádi bychom měli tohoto dočasný provozovatele již při výstavbě, abychom měli zajištěné správné napojování přípojek, a abychom pro Vás měli maximum informací a zároveň podpory při realizaci kanalizačních přípojek. V nejbližší době Vám přineseme informace, co pro Vás bude výstavba znamenat a jak postupovat při napojování na kanalizaci. Otázkou zůstává, jak nám naše plány naruší či nenaruší situace spojená s nouzovým stavem a neustále se měnící mimořádná opatření.

V příloze občasníku máte slibovaný dotazník ohledně Vašeho zájmu o obecní vodovod. Prosíme všechny o jeho vyplnění a dodání buď do schránky obecního úřadu nebo na e-mail info@obec-dolce.cz, pokud možno do

31. 3. 2021. Bude to pro nás důležitá informace, zda se vodovodem dále zabývat nebo ne. Vzhledem k finančním nákladům spojeným s výstavbou kanalizace jsou někteří zastupitelé k případné realizaci spíše skeptičtí, ale nabízí se jedinečná možnost spočívající ve spolupráci s obcí Horšice. V rámci dobrovolného svazku obcí bychom mohli mít větší šanci dosáhnout na dotace a výhodu vidíme i ve spolupráci více lidí, navíc se starostou Horšic Ing. Dobrým, který se jako uvolněný starosta nabídl pro zastřešení celého projektu.

V dalších článcích si můžete přečíst, jakého úspěchu dosáhl Ing. Milan Douděra z Agnesu, co nás čeká v souvislosti s novým zákonem o odpadech, o vozítku Perseverance, které 18. 2. 2021 přistálo na Marsu a nechybí ani informace z MŠ, ZŠ a ŠD Horšice. Trochu mě trápí (a upřímně je mi to i hloupé), že jsem jediná z

Dolců, kdo do Dolckého občasníku píše. Neříkejte, že nikdo nemáte nějaké informace, o které byste se chtěli podělit? Já osobně bych ocenila jakékoli informace z dob minulých, ať už spojené s naší obcí, či osobní zážitky našich pamětníků. Blízcí a sousedé nám bohužel odcházejí a s nimi i tyto informace. A přitom je důležité znát svoji minulost. Můžete se podívat na naše webové stránky, kde jsem doplnila informace o našich památkách a čerpala jsem právě z kronik a zápisů ze starých občasníků. Rovněž jsem tam doplnila několik zajímavostí o našem okolí, tak třeba Vám dám tip na pěkný výlet. Budu ráda, když se mezi Vámi najde někdo, kdo mi s naším občasníkem pomůže, nápady bych měla, ale času je čím dál tím méně.

Opatrujte se, udržujte si pozitivní přístup a drže nám palce při získávání dotací!

Alena Duchková

Ocenění v soutěži Regionální potravina pro Ing. Milana Douděru z Agnesu

► Ing. Milan Douděra získal v soutěži Regionální potravina Plzeňského kraje 2020 dodatečné ocenění - cenu MAS Pošumaví, z. s. za výrobek Anežčín rakytníkový koncentrát v medu.

Význam rakytníku, co do vysokého obsahu vitamínu C, ale i ostatních vitamínů či omega mastných kyselin snad nemusím zmiňovat. Už při zpracování jsme pojali trochu

především na prodej jako domácí mazlíčky. Jenže krize v září 2008 zasáhla a já byl zcela bez odbytu. Musel jsem vymyslet nějakou jinou činnost. Před okny jsem měl vysazených několik keřů rakytníku s tím, že budu ořezávat větvičky a dávat je konzumovat činčílám, aby byly zdravé a měly kvalitní srst. Na jaře 2009 jsme vysázeli první hektar rakytníku.

A.D.: Kolik rostlin máte a na jaké ploše je pěstujete?

M.D.: Nyní mám asi 2,5 ha osázených rakytníkem, což je asi 3000 keřů ve dvaceti odrůdách od kyselých až ke sladkým. Je to maximální množství, u kterého jsem schopen zaručit požadovanou kvalitu, která spočívá především ve správném čase sbírání plodů, kdy jsou plody zralé, ale ne přezralé. Máte to jako se zralou nebo přezralou hruškou. Já to poznám, a jakmile plody zoranžoví, chodím a ochutnávám. Na 2/3 sadu mám kyselou odrůdu Leikora. Ale mám i odrůdy sladké, což je v ČR ojedinělé.

A.D.: Sběr provádíte ručně, jak dlouho Vám trvá, než sklídíte roční úrodu?

M.D.: Jednotlivé odrůdy dozrávají postupně, se sklízí se dá začít už v polovině července a končíme ve druhé polovině září. Každý rok je to trochu jiné, podle vývoje počasí. Větší část úrody sklídím sám, dál vypomáhá rodina. V letošním roce bych vítal i brigádnickou pomoc od někoho z obce, komu by nevadila specifická pracovní doba. Ráno se dá začít nejdřív po deváté, až se odpaří rosa, po jedné

Všimli jste si toho označení Anežčín? Ano, souvisí to s „naším“ Anežčíným dvorem lidově řečeného Agnes, kde Ing. Douděra rakytník pěstuje. Jako místní zpravodajec jsem ihned Ing. Douděru kontaktovala, abych Vám mohla přinést informace o tomto úspěchu. Byl z toho asi 2hodinový rozhovor nejen s nadšeným pěstitel rakytníku, ale rovněž vynálezcem, pěstitel kaktusů a chovatelem asi 15 koček. Na úvod bych možná poznamenala, že po zkušenosti s rakytníkem právě od Ing. Douděry, jsem tuto potravinu úplně nevyhledávala. Na jednom z prvních samosběrů jsme tehdy s rodinou nasbírali několik kil rakytníku a těšili se, jak udeláme marmeládu a šťávu a jak prospějeme svému zdraví.

podezření, protože rakytník úplně nevoní, rozhodně ne jako když vaříte maliny nebo ostružiny. Tomu zápachu odpovídala i výsledná chuť. No, zkonsumoval to nakonec náš táta, který to jako jediný dal. U Ing. Douděry jsem ochutnala všechny jeho produkty a v následujících řádcích si můžete přečíst, k čemu jsem došla.

A.D.: Od kdy jste na Dolcích? Přišel jste k nám s úmyslem pěstovat rakytník?

M.D.: Statek v Dolcích jsem koupil jako ruinu v roce 2000 s úmyslem předělat jej na chov činčil. V roce 2002 byla rekonstrukce provedena a až do roku 2009 jsem tam choval činčily

(Pokračování na stránce 3)

(Pokračování ze stránky 2)

hodině do třetí či půl čtvrté zas bývá nesnesitelné vedro, to je přestávka a pak sklízíme až do soumraku.

A.D.: Jaká je Vaše roční úroda?

M.D.: Úrodu sklízíme nůžkami odstřiháváním větví s plody. Odstřiháváme jen nejvíce obalené větve. Rakytník totiž plodí na Zletém dřevě, takže po odstřihnutí napřed musí narůst větvíčky, které zaplodí nejdřív dalším rokem. Množství úrody je v jednotkách tun, je to tolik, kolik jsem schopen uskladnit v mrazáku. A co nesklidím, to zpracuje drozd kvíčala, který se tu v zimních měsících objevuje ve stovkách kusů. Když je nedostatek potravy v severních částech Evropy, vidím tady i brkoslava severního.

A.D.: Co děláte se sklizeným rakytníkem? Máte ho jen pro své zpracování nebo ho dodáváte ještě někomu jinému?

M.D.: Původně jsem zamýšlel prodávat rakytník na větvích do mrazíren, ale nebyl zájem. Jen o čisté plody. Tak jsem musel vymyslet a postavit zařízení na oddělování plodů od větví a na další čištění od listů. Jen poměrně čisté plody se dají prodat.

Většinu úrody prodám najednou do velkoobchodu s mraženým ovocem, menší část dále zpracovávám na svůj rakytníkový koncentrát, který nesmím nazývat povídky. Před časem jsem zkoušel nabízet zamražené plody, avšak poznal jsem, že tudy cesta nevede. Jelikož znám konkurenci a vím, že mám ten nejlepší rakytník, co lze mít, snažil jsem se vymyslet produkt, který by byl stabilní (= nekazil se) při pokojové teplotě a při zpracování zachovat co nejvíce účinných látek v rakytníku obsažených. Po pěti letech snažení, zkoušení a předělávání se mi to povedlo. Mám produkt, který ve svých kvalitativních parametrech ve světě pravděpodobně nemá konkurenci, tím produktem je rakytníkový koncentrát. Bohužel přímá konzumace možná není (také nejíte pepř či čili po lžících), v ředěné formě již ano. Tak ředím medem od našich včel - manželka je včelařka, máme 17 včelstev.

A.D.: Říkáte, že máte produkt, který nemá ve světě konkurenci, v čem je podle vás unikátní?

M.D.: Ve způsobu zpracování. Prvním krokem je sklizeň ve správný čas. Existuje tzv. oklepávací odrůda Botanika, která se sklízí oklepáváním

větviček, kdy jednotlivé plody opadají. Rovněž ji mám, ale podle mé zkušenosti to funguje, až když jsou plody přezrálé. Výsledný produkt pak nemůže být dobrý. Druhým krokem je zamražení plodů, které v nich ponechám co nejvíce vitamínů. Jsem toho názoru, že nejvíce vitamínů mají čerstvé plody, na druhém místě jsou zamražené plody a na třetím mé produkty. S rakytníkovými produkty, které se běžně prodávají v obchodech, se nedají srovnat. A třetím krokem je sušení ve vakuové sušárně při nízkých teplotách, která ponechává více vitamínů než jiné metody a výsledný produkt se nekazí ani v pokojové teplotě.

A.D.: Kde jste pořídil všechna potřebná zařízení?

M.D.: Jako strojní inženýr jsem je vymyslel a většinu sestrojil sám. Mrazák, což je prostor, který má 150 m³ jsem postavil a koupil pouze technologii, ušetřil jsem tak asi polovinu nákladů. Na oddělování plodů od větví jsem vymyslel zařízení, které v první fázi odděluje plody od větví a ve druhé fázi, po výměně sít, čistí plody od listů. No a asi to nejdůležitější zařízení je vakuová sušárna. Koupil jsem použitou sušárnu na dřevo a tu jsem kompletně přestavěl. Musel jsem kvůli ní probourat i dům, abych ji mohl instalovat.

A.D.: Kde se dají koupit Vaše produkty?

M.D.: Produkty se samozřejmě dají koupit u nás, nejspíš nás zastihnete v sobotu. Pak ve dvou internetových obchodech (tam samozřejmě včetně jejich marže).

A.D.: Každý rok pořádáte samosběr. Cca kolik lidí k Vám

zavítá?

M.D.: Samosběr pořádám jako určitou formu prezentace, přijde 20 až 30 lidí, krom nasbíraných čerstvých plodů si mohou zakoupit několik našich výrobků. Anežčín rakytníkový koncentrát v medu, Anežčín rakytníkový sirup, Rakytníkové víno, medovinu a med. Zjistil jsem zajímavou věc. Na samosběr přijdou asi 2/3 lidí z okolí, kteří jsou víceméně stálí a asi 1/3 jsou lidé z obce. Ti ale většinou přijdou jednou a pak už nepříjdu.

A.D.: Jak jste přišel k myšlence, přihlásit se do soutěže Regionální potravina?

M.D.: Když jsem konečně byl spokojený se svým výtvozem (koncentrátem v medu), tak jsem si dovolil přihlásit se do soutěže Regionální potravina.

Napoprvé sice výborné ocenění (o špičku nosu na cílové pásce), ale vítězství to není. Jen vítěz může 4 roky používat označení RP a jen vítězům je poskytován prostor v médiích (např. v ČT pořady Herbář či Kluci v akci). Dodatečné ocenění je taková cena útěchy za to, že sice produkt je skvělý, ale jiný byl komisí vyhodnocen jako trochu lepší. Ono ale vytvořit produkt, který je velmi zdravý (rakytník je nejzdravější ovoce, které lze v mírném pásu pěstovat) a zároveň i chutný je velmi obtížné. A uspět s tím v soutěži, kde jde především o chuť je mimořádně obtížné.

A.D.: Dá se pěstováním rakytníku uživit nebo to máte jako koníček?

M.D.: Mým hlavním příjmem je prodej elektriny ze solárních panelů, které jsem nechal nainstalovat na střechu stodoly. Pěstování a zpracování rakytníku je pro radost z něčeho, co by snad mohlo být užitečné i dalším lidem.

A.D.: Když jsme u toho statku. Víte něco o zbývajících majitelích Agnesu?

M.D.: Paní Johanna Veverková tu asi dvakrát byla. Býval bych od ní její část rád koupil, ale chtěla hodně peněz. Dnes už bych to nechtěl ani zadarmo, na několika místech hrozí, že se zborčí strop. Část patří ještě rodině Šmucrových, ale o těch nemám zprávy.

A.D.: Mít takový sad je jistě starost, jste na to s manželkou sám nebo máte nějaké pomocníky? A co následovníci?

M.D.: Většinu děláme sami s manželkou, občas vypomůže syn, hlavně s rekonstrukcí a s výrobou. Dcera žije dlouhodobě v USA. Následovníky budu mít možná až ve vnučatech.

Co říci závěrem? My lidé někdy utrácíme spousty peněz za rádoby léky a nevšimneme si, že možná to nejlepší máme u nosu. A pozor, je to místní potravina a ještě s oceněním! Ing. Douděra se chystá soutěžit i letošní rok, věří, že by mou to otevřelo cestu k větší poptávce po produktech, za kterou by byl velice rád. Nechce své produkty vnucovat, ale říká, že komu dá ochutnat, ten je překvapen, že nejsou „hnusné“, jak to u produktů z rakytníku někdy bývá. Moje rada závěrem, až bude zase samosběr, běžte si natrhat rakytník, dejte si ho do mrazáku a v zimě pak snězte každý den pár kuliček a uvidíte, že zamražený rakytník se dá jíst, a ještě budete zdraví. Obzvláště v dnešní covidové době je to jistě správná cesta na posílení imunity. Zamražený rakytník není cítit a má osvěžující chuť, sladké odrůdy dokonce chutnají jako mandarinky či grepy. Samotnou mě to

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 3)

překvapilo. A kdo si chce zdraví posílit ještě víc, tak si může koupit rakytníkový koncentrát v medu, kde je rakytník doplněný o další báječnou

potravinu, kterou je med. Chutná to spíše po medu. Ing. Douděra doporučuje jíst ho po lžičkách jako prevenci. Nově Ing. Douděra zkouší rakytníkové víno, které jsem také ochutnala.

Nejsem sice odborník přes vína, ale chutnalo mi a rakytník z něho cítit nebyl. Tak co? Přijdete také ochutnat?

Alena Duchková se ptala
Ing. Milana Douděry

Nový zákon o odpadech

► Poslanecká sněmovna ČR schválila 1. 12. 2020 nový zákon č. 541/2020, o odpadech, který byl ve Sbírce zákonů publikován 23. 12. 2020.

Zákon má účinnost od 1. 1. 2021 a spolu s ním tři související zákony, a to zákon č. 542/2020, o výrobcích s ukončenou životností; zákon č. 543/2020, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností a zákon č. 545/2020, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů. Také už se ztrácíte? A také Vám přijde zarážející vydávat zákony 9 dní před jejich účinností? Prováděcí vyhlášky zatím neexistují, a tak si zákon (mimoходом čtení jen pro zkušene čtenáře) vysvětluje každý po svém.

Pro obce by pro letošní rok mělo, díky přechodným ustanovením, zůstat vše při starém, až na poplatek za uložení komunálního odpadu na skládku. Navýšení tohoto poplatku se Vás občanů prozatím netýká, ale je pravděpodobné, že vzhledem k rostoucím nákladům za odpady v naší obci, budeme muset toto navýšení promítnout do ceny místního poplatku. Ostatně kolik obec doplácí na likvidaci odpadů můžete vidět na našich webových stránkách v sekci Odpadové hospodářství. Ale vraťme se k poplatku za uložení komunálního odpadu na skládku. Tento poplatek býval jeden, ale od letošního roku jsou dva, a to poplatek za zbytkový odpad a poplatek za využitelný odpad. Název napovídá, že využitelný odpad, je odpad, který by neměl skončit na skládce, ale měl by být dále využit, a proto jeho vyšší cena, která má vést ke snížení či úplnému vymýcení těchto odpadů. Původní poplatek činil 500 Kč/t, v letošním roce je zvýšen na 800 Kč/t a bude se zvyšovat až na částku

1850 Kč/t (viz tabulka č. 1). Obcím zákon umožňuje výjimku, která stanovila limit pro zbytkové odpady 200 kg/1 občana/1 rok. Pokud obec tento limit splní, platí nižší poplatek, který v letošním roce činí 500 Kč/t. Naše obec tento limit splňuje, jak můžete rovněž vidět na našich webových stránkách, kde o množství jednotlivých odpadů každoročně informujeme. Množství odpadu pro uplatnění levnějšího poplatku se však bude postupně snižovat (viz tabulka č. 2). Proces uplatňování slevy zatím není zcela jasný. Co jasné je, že to zase bude další administrativní zátěž. Západočeské komunální služby nám sice nabídky vedení této evidence, požadují za to ovšem finanční odměnu, která nám nepříjde zcela adekvátní vzhledem k tomu, že potřebné informace o množství našich odpadů mají, protože nám je fakturují. Když půjdeme do důsledku, obce platí za váhu odpadu, přičemž svozové firmy tuto váhu rozpočítávají mezi jednotlivé obce, které sváží, což provádí rozpočítáváním dle počtu obcí a počtu zasmulvněných nádob, tzn., že se jedná pouze o odhad, který neřeší skutečnou zaplněnost nádob. Jeden příklad za všechny. Za uložení bioodpadu se na skládce platí 260 Kč/t za trávu a 500 Kč/t za větve a kmeny. Ptáte se, jak to skládka vyúčtovává, když máme vše v jednom kontejneru? Odhadem. Podle toho, co je návrhu. V některých větších městech již svozová auta obsahují čipy, senzory, váhy i software a dle mého názoru by to měli mít všichni. Takto platíme za něčí odhad, musíme tento odhad uvádět ve všech možných hlášeních a máme se snažit ho snižovat, když ani nevíme, kolik skutečného odpadu

produkuje. Ale to jen moje malé povzdechnutí nad logikou a smysluplností některých zákonů a nařízení. Myslím, že snahu o snižování množství komunálního odpadu, kterého máme docílit předcházením vzniku odpadů, větším tříděním a postupným přecházením na oběhové hospodářství, všichni chápeme. Jsme rádi, že v naší obci se nám daří třídít a tím pádem snižovat množství komunálního odpadu ukládaného na skládkách. Od 1. 1. 2025 nám přibude další povinnost, a to oddělené soustředování odpadního textilu. Během tohoto roku nás pak čeká vydání nových vyhlášek jak na shromažďování odpadu, což je nově označováno jako obecní systém odpadového hospodářství, tak vyhlášku o místním poplatku za ukládání komunálního odpadu. Dle metodiky Ministerstva vnitra je teď několik variant vyhlášek o poplatku za komunální odpad, tak snad nám do nich vnesou světlo očekávané prováděcí vyhlášky. V příštím čísle občasníku Vám přineseme informace o množství produkovaných odpadů v naší obci za loňský rok a snad už budeme i moudřejší, co se týká povinností vyplývajících z nového zákona o odpadech.

Alena Duchková

Tab. č. 1: Sazba pro jednotlivé dílčí základy poplatku za ukládání odpadů na skládku (v Kč/t)

základ poplatku za ukládání	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále
využitelných odpadu	800	900	1000	1250	1500	1600	1700	1800	1850	1850
zbytkových odpadů	500	500	500	500	500	600	600	700	700	800

Tab. č. 2: Množství odpadů, na které se vztahuje výjimka podle § 157 zákona o odpadech

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Množství odpadu na obyvatele v kilogramech	200	190	180	170	160	150	140	130	120

Vozítko Perseverance přistálo na Marsu

► *O průzkum Marsu je v posledních letech stále větší zájem. Jen v únoru tohoto roku k němu vyrazily už tři sondy. Tato doba je totiž kvůli poloze Země vůči Marsu ideální – cesta trvala nejkratší možný čas.*

Z japonského vesmírného střediska Tanegašima odstartovala raketa se sondou Amal (Naděje) Spojených arabských emirátů, která je první arabskou meziplanetární misí. Mars bude zkoumat jen z oběžné dráhy. Ke druhé nejmenší planetě Sluneční soustavy také odstartovala čínská raketa Dlouhý pochod 5, která k ní má nasměrovat družici s přistávacím modulem a průzkumným vozítkem. Půjde o první pokus Číny o přistání na Marsu. V současné době na planetě bádají dvě robotická zařízení NASA – vozítko Curiosity (od roku 2012) a stacionární sonda InSight (od roku 2018). Průzkum z oběžné dráhy

zároveň provádí šest sond, z toho tři vyslala NASA. Evropská kosmická agentura (ESA) má u Marsu dvě sondy, z nichž jedna je její společný projekt s ruskou kosmickou agenturou Roskosmos. Jednu sondu má na oběžné dráze také Indie.

Vozítko Perseverance (Vytrvalost), jehož přistání na Marsu 18. února 2021 jste mohli živě sledovat na ČT24 je doposud největší sondou, kterou lidstvo na Mars vyslalo. Váží asi 1025 kg, je dlouhé 3 m, široké 2,7 m a vysoké 2,2 m. Jeho robotická paže je dlouhá 2,1 m. Obsahuje 25 kamer, 2 mikrofony a 7 vědeckých přístrojů. Zdrojem energie je radioizotopový termoelektrický generátor využívající plutonium. Novinkou je malá robotická helikoptéra (dron) nazvaná Ingenuity (Důvtip), kterou chce NASA na Marsu otestovat a která je prvním vrtulníkem, jenž by měl vzlétnout v tamní řídké atmosféře. Robotický přístroj na solární pohon váží 1,8 kg a rotor má průměr 120 cm. Zkoumat má blízké okolí vozítka, a to vždy jen několik málo minut.

V době startu byla vzdálenost Marsu od Země 105 milionů km. Vzdálenost, kterou sonda urazila, byla 497 milionů km a trvalo jí to 7 měsíců. Perseverance má shromažďovat vzorky

tamních hornin a půdy, které by v budoucnu měly být přepraveny na Zemi. Má rovněž v tamních podmínkách ověřit technologii, jíž se dá z oxidu uhličitého získat kyslík, hledat známky možného minulého života, ale také vyzkoušet nové technologie pro případně budoucí lidské průzkumné výpravy na tuto planetu. Čas po vstupu do atmosféry je cca o 7 minut delší a signál z Marsu k nám putuje 11 minut a 22 s. Vzhledem k tomu nemohla být Perseverance řízena ze Země a musela přistát sama. Přistání se podařilo a Perseverance ihned začala posílat fotky a psát na svůj twitterový účet. Také Vám to zní neuvěřitelně? Tyto věci jsou naprosto mimo mé chápání, o to zajímavější bylo poslouchat lidi, kteří tomu rozumějí, jak se záplem komentují přistání Perseverance na Marsu. Přišlo mi to téměř tak akční, jako když Michal Dušík komentoval závod Usaina Bolta na 100 m. Zajímá Vás, co představovalo 7 minut hrůzy, jaké teplotě vstupem do atmosféry Marsu musela sonda odolat a co museli odborníci z NASA udělat, aby sonda nezanesla na Mars žádné bakterie? Najděte si záznam tohoto vysílání na webu ČT24.

Zdroj: ČT24

Klokanův kufr

► *V pondělí 15. 2. 2021 do mateřské školy dorazil Klokanův kufr. Co vlastně takový Klokanův kufr znamená?*

Je to soubor didaktických pomůcek, které naučí dítě vše, co potřebuje umět před vstupem do základní školy. Kufr má podobu dřevěné skříňky na kolečkách. Součástí jsou tři barevné boxy, kde jsou uloženy didaktické karty, skládačky, motorické hry a spousta dalších pomůcek. Děti se těší,

až se s Klokanovým kufrem skamarádí a krůček po krůčku se naučí tomu, co potřebují k jejich vývoji. Tento Klokanův kufr byl pořízen z projektu „Místní akční plán rozvoje vzdělávání II Blovic a Přeštice“ a my tímto děkujeme MAS Aktivios za zprostředkování.

Dana, Magda a děti z MŠ

Zimní čas ve školce

► *Přestože nás všechny omezují vládní opatření, nám ve školce to dobrou náladu nekazí a rozhodně se nenudíme. Během měsíce ledna jsme se začaly věnovat tématu lidské tělo.*

Děti se seznamovaly s opěrnou soustavou, zjišťovaly, jak lidské tělo funguje. Učily se pojmenovat jednotlivé části těla, orgány a procvičovaly všech pět lidských smyslů. K tomu všemu nám pomáhaly dětské encyklopedie, pohybové, námětové a taneční hry, písně a říkanky. Děti také zjišťovaly, co všechno

je důležité pro naše zdraví. Třídily potraviny, osvojovaly si hygienické návyky, sportovaly a také se dozvěděly, co může jejich tělu škodit. Nyní nás čekají témata ročních období, názvy a znaky jednotlivých měsíců, jejich typické počasí, které nám nyní přeje, a tak si můžeme s dětmi aktivně užívat paní Zimu. Chodíme bobovat, hrát si na sněhu a stavět sněhuláky. Doufáme, že si sněhovou nadílku budeme moci ještě nějakou dobu užívat a radovat se z ní.

Magda a Dana

Děti malují seniorům k Vánocům

► Tak nám byl představen celo-republikový projekt, jehož aktivity jsou realizovány pod hlavičkou Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.

V současné době je určitě velmi potřebná vzájemná sounáležitost a soudružnost mezi lidmi a generacemi, proto jsme se jako škola rozhodli společným úsilím babičkám a dědečkům udělat radost a ukázat, že na ně stále myslíme. Kontaktovali jsme

nejbližší domov pro seniory v Přešticích a domluvili jsme si čas předání našich dárečků. Vytvořili jsme různorodá přáníčka a andílky pro štěstí. Jsme moc rádi, že jsme mohli udělat alespoň malou radost. Podívejte, jak se nám dárečky vydařily.

Jana Tolarová

Zdravá škola

► Ve dnech 16. 2. 2021 a 19. 2. 2021 u nás ve škole proběhl projekt s názvem „Zdravá škola“.

Tento projekt byl zaměřen na zdravý životní styl a byl součástí minimálního preventivního programu. Jeden den se akce zúčastnili žáci 1. – 3. ročníku, a den další žáci starší. Aktivity byly naplánované tak, aby je žáci jednotlivých ročníků zvládli a byly jim užitečné. Povídali jsme si o zdravém životním stylu, o tom co představuje. Jmenovali jsme si zdravé potraviny a také jsme

společně řešili, jak by měl vypadat režim dne. Mladší děti vytvořily 3D zdravý jídelníček. Kromě toho, že se děti něco nového dozvěděly, na závěrečném úkolu pracovaly ve skupinách, a díky tomu rozvíjely komunikační schopnosti a schopnost kooperace. Se staršími žáky jsme se dotkli tématu potravinové pyramidy, kterou následně všichni společně výtvarně ztvárnili. Celý den si děti velice užily. Já za sebe mohu říci, že mi děti udělaly velikou radost, s jakou chutí a zápalem plnily všechny aktivity.

Kristýna Lorencová

Radovánky na sněhu

► Vzhledem k počasí jsme s žáky naší školy vyrazili na kopec. Sněhu bylo dost a děti se vyřádily.

Bobovaly, sáňkovaly, dělaly andělíčky ve sněhu nebo si jen tak užívaly tu sněhovou nadílku. Odreagování od každodenního sezení v lavicích je třeba více

než kdy jindy, kdy děti nemají možnost vyběhat se v tělocvičně při tělesné výchově. Doufáme, že počasí vydrží a děti si budou moci sněhu ještě užívat.

Kristýna Lorencová

Zasněžený leden

► Po vánočních prázdninách, které utekly jako voda, jsme se opět mohli vrátit do školy.

První týden jsme si vyprávěli, o dárcích, které děti dostaly od Ježíška o zážitcích z prázdnin. 6. leden, den Tří králů, byl spokojen se čtením legendy a zvyků, které jsou s tímto datem spojeny. Děti vyrobily z kartonových trubiček

krále a kometu, dále zimní krajinu, tučňáky a krmítka pro ptáčky. Leden nám přinesl i krásnou nadílku sněhu, která dětem udělala neskutečnou radost. Každý den jsme chodili bobovat, pozorovali jsme stopy zvířátek ve sněhu a hádali komu patří, stavěli jsme sněhuláky, iglú nebo se koulovali. Po každodenním dovádění ve sněhu jsme si ve škole četli pohádky a hráli společenské hry.

Mariya Mukan

♦Dolcký občasník♦

Vydává Obec Dolce, Dolce 100, 33401 Přeštice, IČ 00574163
zodpovídá: Alena Duchková, vychází 1x za dva měsíce, cena výtisku: bezplatně,
registrováno: MK ČR E 15544, počet výtisků 155